15 de novembre: Sant Albert el Gran, bisbe i doctor de l'Església

Text de l'Evangeli (*Mt* 13,47-52): En aquell temps, Jesús digué a la gent: «(...) Tot mestre de la Llei que s'ha fet deixeble del Regne del cel és semblant a un cap de casa que treu del seu tresor coses noves i coses velles».

Sant Albert el Gran, bisbe i doctor de l'Església (1193/1205-1280)

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui, l'Evangeli reflecteix molt bé l'obra de sant Albert el Gran, bisbe i doctor de l'Església. Es dedicà a l'estudi de les anomenades "arts lliberals": gramàtica, retòrica, dialèctica, aritmètica, geometria, astronomia i música, és a dir, de la cultura general... Durant la seva estada a Pàdua, freqüentà l'església dels Dominics, als quals després s'uní amb la professió dels vots religiosos.

Després de l'ordenació sacerdotal, els seus superiors el destinaren a l'ensenyament en diversos centres d'estudis teològics. Les seves brillants qualitats intel·lectuals li varen permetre perfeccionar l'estudi de la teologia a la universitat més famosa de l'època, la de París. Des de les hores, sant Albert emprengué una extraordinària activitat d'escriptor que prosseguí durant tota la seva vida. De París reeixí a endur-se amb ell a Colònia un alumne excepcional, Tomàs d'Aquino. Alhora les seves qualitats no passaren per alt al Papa Alexandre IV, que el nombrà bisbe de Ratisbona. En ser un home d'oració, de ciència i de caritat, gaudia de gran autoritat en les seves intervencions.

—També se l'anomena "Doctor universalis" precisament per l'amplitud dels seus interessos i de la seva saviesa. Sant Albert Magne ens recorda que entre ciència i fe existeix amistat. Ell obrí la porta per tal d'acollir la filosofia d'Aristòtil en la filosofia i teologia medieval, una incorporació que sant Tomàs elaborà de mode definitiu: fou una autèntica revolució cultural per aquell temps!